

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Libora Daňhela a soudkyně JUDr. Jitky Levové a Mgr. Miluše Pěchové

nezletilých: a) **E. M.**, narozená XXXX
bytem XXXX
zastoupená opatrovníkem městem Pohořelice
sídlem Městského úřadu Pohořelice, Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice

b) **A. M.**, narozená XXXX
bytem XXXX
zastoupená opatrovníkem městem Pohořelice
sídlem Městského úřadu Pohořelice, Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice

dětí rodičů: matka **I. M.**, narozená XXXX
bytem XXXX
otec **T. M.**, narozený XXXX
bytem XXXX
zastoupený advokátem Mgr. Romanem Šteffelem
sídlem Dvořákova 13, 602 00 Brno

o úpravu péče, určení výživného a úpravu styku, o odvolání matky proti rozsudku Okresního soudu v Břeclavi z 19. 12. 2018, č.j. 0 P 304/2016-155,

takto:

I. Rozsudek soudu I. stupně se

a) **potvrzuje** ve výrocích I a VI,

b) **mění** ve výroku II tak, že otec je povinen platit výživné od 1. 6. 2018 do 28. 2. 2019 na nezletilou E. ve výši 8.500 Kč měsíčně a na nezletilou A. ve výši 6.500 Kč měsíčně, od 1. 3. 2019

do budoucna na nezletilou E. ve výši 7.500 Kč měsíčně a na nezletilou A. ve výši 5.500 Kč měsíčně, vše splatné do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky, a nedoplatek na zvýšeném výživném za dobu od 1. 6. 2018 do 30. 9. 2019 ve výši 9.600 Kč na nezletilou E. a ve výši 9.600 Kč na nezletilou A., je otec povinen zaplatit k rukám matky do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku,

c) **mění** ve výrocích III, IV, V tak, že otec je oprávněn stýkat se s nezletilou E. a nezletilou A. každý sudý kalendářní týden v roce od pátku od 17.00 hodin do neděle 17.00 hodin, o jarních prázdninách v každém sudém kalendářním roce od soboty těmto prázdninám předcházejícím od 9.00 hodin do soboty následujícího týdne do 17.00 hodin, o velikonočních prázdninách a svátcích v každém lichém kalendářním roce od čtvrtka od 9.00 hodin do Velikonočního pondělí do 17.00 hodin, o hlavních školních prázdninách v každém sudém kalendářním roce od 1. 7. do 15. 7. a od 1. 8. do 15. 8. a v každém lichém kalendářním roce od 16. 7. do 30. 7. a od 16. 8. do 30. 8. od 9.00 hodin prvního dne styku do 17.00 hodin posledního dne styku, o vánočních prázdninách a svátcích v každém lichém kalendářním roce od 23. 12. od 17.00 hodin do 25. 12. do 17.00 hodin a v každém sudém kalendářním roce od 25. 12. od 17.00 hodin do 27. 12. do 17.00 hodin a od 30. 12. od 17.00 hodin do 1. 1. následujícího roku do 17.00 hodin s tím, že úprava týdenního styku neplatí po dobu úpravy styku během svátků a prázdnin; matka je povinna nezletilou E. a nezletilou A. ke styku řádně a včas připravit a otcí je ve stanovenou dobu v místě bydliště nezletilých dětí řádně předat, otec je povinen nezletilé děti ve stanovenou dobu řádně matce v místě jejich bydliště vrátit.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně změnil rozsudek Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 20 Nc 26040/2016 z 12. 9. 2016 (výrok VI) tak, že svěřil nezletilou E. a nezletilou A. do péče matky (výrok I), otcí uložil povinnost platit výživné na nezletilou E. ve výši 7.000 Kč měsíčně a na nezletilou A. ve výši 5.000 Kč měsíčně od právní moci rozsudku (výrok II), upravil styk otce s nezletilými E. a A. každý sudý kalendářní týden v roce v době od pátku od 17.00 hodin do neděle do 17.00 hodin a o letních prázdninách v měsíci červenci po dobu jednoho týdne a v měsíci srpnu jednoho týdne, jejichž termín je otec povinen matce sdělit písemně nejpozději do 30. 4. každého roku (výrok III), matce uložil povinnost nezletilé ke styku s otcem řádně připravit a otcí předat v místě svého bydliště ve stanovených termínech (výrok IV), otcí povinnost nezletilé převzít a předat v místě bydliště matky ve stanovených termínech (výrok V) a žádnému účastníku nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok VII).
2. Proti rozsudku podala odvolání matka nezletilých dětí, která nesouhlasila, aby byly svěřeny do její péče, pokud nebude otcem realizován pravidelný styk každý druhý týden od pátku do neděle. Namítala, že otec dětmi nestýká v dostatečném časovém rozsahu, je tak pracovně vytížen, že na děti nemá čas, jeho pracovnímu vytížení však neodpovídá výše výživného. Matka, aby dokázala uhradit potřeby nezletilých dětí, má fyzicky náročné zaměstnání, pracuje také o víkendech. Matka se proto domáhá výživného 8.500 Kč pro nezletilou E. a 5.500 Kč pro nezletilou A. a dále úpravy styku tak, že otec bude každý sudý týden od pátku odpoledne do nedělního večera o děti pečovat. Navrhla, aby rozsudek soudu I. stupně byl zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení.
3. Otec ani opatrovník nezletilých dětí se k odvolání matky písemně nevyjádřili.
4. Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné a včas podané osobou k němu oprávněnou (§ 202, § 204 odst. 1 a § 201 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dále jen „o.s.ř.“), přezkoumal napadené rozhodnutí soudu I. stupně v celém rozsahu (§ 28 odst. 2 a 3 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, dále jen „z.ř.s.“), doplnil dokazování v potřebném

rozsahu (§ 28 odst. 1 z.ř.s.) a nakonec dospěl k závěru, že odvolání matky je v době rozhodnutí odvolacího soudu zčásti důvodné.

5. Řízení v dané věci bylo zahájeno návrhem otce na úpravu péče, stanovení výživného a úpravu styku s nezletilými dětmi podaným u Okresního soudu v Břeclavi 12. 10. 2018 a odůvodněným tím, že rodiče se na péči o nezletilé děti nedokáží dohodnout. Poté, co došlo ke změně poměrů, rodiče fakticky nevykonávají střídavou péči o nezletilé E. a A. v rozsahu, jak byl schválen rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi z 12. 9. 2016, č.j. 20 Nc 26040/2016-36. Otec se znovu oženil, očekával narození syna a s matkou se dohodl, že děti budou v její péči. Ta však dohodu odmítala pro své požadavky na výživné pro děti. Otec proto navrhl, aby nezletilé děti byly svěřeny do péče matky a soudem byl upraven jejich styk s ním, jak si ostatně samy přejí.
6. Podle § 909 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“), změnil-li se poměr, soud změnil rozhodnutí týkající se výkonu povinností a práv vyplývajících z rodičovské odpovědnosti i bez návrhu. Podle § 908 o.z. nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které není plně svéprávné, a nedohodnou-li se o úpravě péče o takové dítě, rozhodne o ní i bez návrhu soud. V ostatním se ustanovení § 906 a 907 použijí obdobně. Podle § 907 odstavec 1, věta první, a odstavec 2 a 3 o.z. soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů, nebo do střídavé péče, nebo do společné péče; soud může dítě svěřit i do péče jiné osoby než rodiče, je-li to potřebné v zájmu dítěte. Při rozhodování o svěřením do péče soud rozhoduje tak, aby rozhodnutí odpovídalo zájmu dítěte. Soud přitom bere ohled na osobnost dítěte, zejména na jeho vlohly a schopnosti ve vztahu k vývojovým možnostem a životním poměrům rodičů, jakož i na citovou orientaci a zázemí dítěte, na výchovné schopnosti každého z rodičů, na stávající a očekávanou stálost výchovného prostředí, v němž má dítě napříště žít, na citové vazby dítěte k jeho sourozencům, prarodičům, popřípadě dalším příbuzným i nepříbuzným osobám. Soud vezme vždy v úvahu, který z rodičů dosud o dítě řádně pečoval a řádně dbal o jeho citovou, rozumovou a mravní výchovu, jakož i to, u kterého z rodičů má dítě lepší předpoklady zdravého a úspěšného vývoje.
7. Z dokazování provedeného soudem I. stupně bylo prokázáno, že o úpravě práv a povinností k nezletilé E. a A. bylo rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi z 12. 9. 2016, č.j. 20 Nc 2604/2016-36, jenž nabyl právní moci 13. 10. 2016 a kterým byla schválena dohoda rodičů, že nezletilá E. a nezletilá A. byly svěřeny pro dobu před i po rozvodu manželství rodičů do střídavé péče v týdenních intervalech se speciální úpravou svátků a prázdnin a rodiče se dohodli i na výživném. Manželství rodičů nezletilých bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi z 14. 12. 2016, č.j. 4 C 94/2016-42, jenž nabyl právní moci 21. 12. 2016. Od dubna 2018 však dohoda schválená soudem přestala rodičům vyhovovat a uzavřeli 14. 6. 2018 dohodu novou, která ale schválena soudem nebyla a mezi rodiči nadále docházelo k neshodám. Otec z důvodu svého pracovního vytížení nebyl schopen střídavou péči v týdenních intervalech zajišťovat, o nezletilou E. i A. pečovala převážně matka, která se svěřením dětí do své péče matka souhlasila, pokud se otec bude na péči o dcery podílet v rámci styku s nimi tak, aby i matka mohla realizovat své zaměstnání. Otec se s dětmi stýkal sporadicky, o letních prázdninách 2019 je měl pouze týden v červenci, v srpnu vůbec, matka proto požadovala vyšší výživné.
8. Odvolací soud doplnil dokazování aktuálními zprávami opatrovníka nezletilých dětí z 3. 6. 2019 a 22. 8. 2019, z nichž zjistil, že mezi rodiči panují napjaté vztahy, matka po otci požaduje finanční částky nad rámec dohodnutého výživného a oba rodiče se navzájem obviňují z porušování dohod. Matka s nezletilými dětmi bydlí v Dolních Kounicích, styk otce s dětmi probíhá zhruba dva víkendy v měsíci, kdy však péči o děti zajišťuje matka otce. V srpnu 2019 měly být děti na dovolené s otcem, péči o ně však opět zajišťovala babička, s níž jsou sice děti rády a spokojené, ale současně jim však chybí širší kontakt s otcem. Nezletilá E. je ve školním roce 2019/2020 žákyní 8. třídy, trpí onemocněním kůže, s čímž je spojena náročná péče a zvýšené náklady na léčbu i kontroly u odborných lékařů. Nezletilá A. je žákyní 3. třídy, je zdravá. Čistý měsíční příjem matky činí cca 10.000 Kč měsíčně, na nezletilou E. pobírá příspěvek na péči

6.600 Kč a příspěvek na mobilitu 500 Kč měsíčně. Otec platí měsíčně výživné na obě nezletilé děti 12.000 Kč, dále přispívá na zvýšené výdaje a mimoškolní aktivity do 1.500 Kč měsíčně. Z aktuální zprávy opatrovníka nezletilých dětí z 11. 9. 2019 odvolací soud zjistil, že styk nezletilých s otcem fakticky funguje tak, že jednou za 14 dnů je většinou v pátek vyzvedne a odveze k babičce do Brna, kam se za nimi občas, pokud má čas, zastavuje na návštěvu, dětem je u babičky dobře, vaří jim dobré jídlo a vymýšlí program, schází se i se sestřenicemi, je tam legrace. I když k babičce jezdí rády, přály by si, aby i otec s nimi trávil více času a alespoň jeden víkend v měsíci je bral k sobě domů do Pohořelic, kde by se mohly vídat se svým polorodým bratrem. S otcem měly o prázdninách strávit týden na Vranovské přehradě, nakonec ale opět byly u babičky v Brně. S otcem jsou v telefonickém kontaktu, během týden zajede ke škole a zajímá se o to, jak se mají. Obě děti chtějí zůstat bydlet nadále s matkou a s otcem se stýkat, frekvence styku jeden víkend za 14 dnů jim vyhovuje, u otce by si přály trávit i Vánoce, Silvestra, jarní, velikonoční a podzimní prázdniny střídavě s matkou, o letních prázdninách by se rády střídaly po týdnu u otce a u matky. Obě děti jednoznačně a konkrétně projevíly tento svůj názor na péči i úpravu styku a sdělili je i oběma rodičům.

9. Na základě provedeného a v odvolacím řízení doplněného dokazování dospěl odvolací soud po posouzení všech shora uvedených zákonných kritérií k závěru, že v důsledku změny v poměrech rodičů je v zájmu nezletilé E. a A., aby byly svěřeny do péče matky. Ta péči o ně nejméně od června 2018 fakticky zajišťuje, dětem se věnuje a aktivně s nimi tráví i čas volna a školních prázdnin. Na straně matky jsou odpovídající bytové podmínky a je schopna péči o děti, včetně zvýšených nároků z důvodu E. nepříznivého zdravotního stavu, plnit. V poměrech otce došlo ke změně poměrů, oženil se, narodil se mu XXXX syn J., otec několikrát týdně doprovázel svoji manželku na kontroly k lékaři, což kolidovalo s časem vyzvedávání dětí (což otec sám v výpovědi uvedl, z důvodu péče o potřeby nové rodiny a nezletilého J., který často v noci pláče (jak obě nezletilé děti věděly a sdělily opatrovníkovi), i v důsledku pracovního vytížení, otec omezil kontakty s nezletilou E. a A., přičemž nyní péči o ně v době plánovaného styku spíše nahrazuje babička dětí ze strany otce. V průběhu řízení před soudem I. stupně i před soudem odvolacím obě děti konstantně vyjadřují za této nově nastalé situace přání, aby byly svěřeny do péče matky při zachování dostatečného kontaktu s otcem, což z těchto důvodů navrhuje i jejich opatrovník.
10. Na základě všech shora uvedených skutečností odvolací soud dospěl k závěru, že ve smyslu zde uvedených zákonných ustanovení je v zájmu nezletilých E. a A. svěřeni do péče matky, proto rozsudek soudu I. stupně v napadených výrocích I a VI o péči potvrdil (§ 219 o.s.ř.).
11. Podle § 913 odstavec 1 o.z. pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Podle § 915 odstavec 1 o.z. životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů, toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte. Podle § 919 o.z. nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které nenabýlo plné svéprávnosti, a nedohodnou-li se o plnění vyživovací povinnosti k dítěti, postupuje soud podle § 915 až 918 o.z.
12. Soud I. stupně zjistil, že obě nezletilé jsou zákyněmi Základní školy a mateřské školy Pohořelice, v souvislosti s jejich školní docházkou jsou hrazeny školní aktivity, dopláceny učebnice a obědy ve školní jídelně, obě mají placené mimoškolní aktivity (kroužek horolezectví a vaření). Nezletilá A. navíc navštěvovala školní družinu, za niž platba činila 1.600 Kč ročně. Otec na výživu dětí přispíval částkou 12.000 Kč měsíčně poté, co z důvodu svého pracovního vytížení již nebyl schopen střídavou péčí o ně zajišťovat. V řízení před soudem I. stupně oba rodiče shodně uvedli, že od ledna 2018 po vzájemné dohodě matka přestala výživné platit, od června 2018 otec platil k rukám matky na výživu každé z dcer 6.000 Kč měsíčně, podílel se i na úhradě zvýšených nákladů spojených s péčí o nezletilé dle matkou doložených potřeb dále až do výše 1.500 Kč měsíčně pro obě děti.

13. K poměrům otce bylo prokázáno, že u zaměstnavatele T., s.r.o. dosahoval průměrného čistého měsíčního příjmu v roce 2017 ve výši 24.012 Kč, od ledna do září 2018 ve výši 14.023 Kč. Otcova společnost Mašouni, s.r.o. v roce 2017 vykázala dílčí základ daně ve výši 135.771 Kč, a společnosti Voltteam, s.r.o. vykázala dílčí základ daně 1.604 Kč. Ve společnosti Mašouni má otec jako zaměstnanec vykázáný příjem 6.000 Kč měsíčně, ze společnosti Voltteam nevykazuje otec žádný příjem. Měsíčně platí hypotéku 19.000 Kč a inkaso 1.500 Kč, žádné jiné dluhy nemá.
14. Z údajů v obchodním rejstříku vzal odvolací soud za prokázané, že otec nezletilých je jediným společníkem v rozsahu 100 % obchodního podílu a jediným jednatelem společnosti Mašouni, s.r.o., a jediným společníkem společnosti Voltteam, s.r.o., v níž nebyl nikdy zaměstnán (sdělení Voltteam, s.r.o. z 21. 8. 2019). V případě společnosti T., s.r.o. není otec jednatelem ani společníkem, společníky jsou L. M., bratr otce, a MUDr. I. M., matka otce. Z přiznání k dani z příjmů společnosti T., s.r.o. za období roku 2016 vzal odvolací soud za prokázané, že společnost vykázala ztrátu 21.402 Kč, roční úhrn čistého obrátu činil 9.457.161 Kč a firma měla sedm zaměstnanců. Dle výkazu zisků a ztrát činily tržby z prodeje výrobků a služeb v období roku 2016 celkem 8.714.000 Kč, zatímco v období roku 2015 celkem 1.987.000 Kč. V roce 2017 společnost T., s.r.o. vykázala zisk 202.954 Kč při výši ročního čistého obrátu 9.682.936 Kč s počtem pěti zaměstnanců, tržby z prodeje výrobků a služeb činily 8.218.000 Kč. V období roku 2018 společnost T. vykázala ztrátu 859.180 Kč při ročním úhrnu čistého obrátu 8.947.353 Kč a počtu 5 zaměstnanců, tržby z prodeje výrobků a služeb činily 8.564.000 Kč. Z daňových přiznání společnosti Mašouni, s.r.o. za rok 2018 odvolací soud zjistil, že tato společnost vykázala ztrátu 576.296 Kč, úhrn čistého obrátu činil 3.199.304 Kč, z toho tržby z prodeje výrobků a služeb 3.191.000 Kč a osobní a mzdové náklady 595.000 Kč. Z daňových přiznání společnosti Voltteam, s.r.o. odvolací soud zjistil, že v roce 2017 činil výsledek jejího hospodaření 1.604 Kč při ročním úhrnu čistého obrátu 8.676 Kč, kdy společnost nevykázala žádného zaměstnance, v roce 2018 pak výsledek hospodaření ztrátu při ročním úhrnu čistého obrátu 24.000 Kč.
15. Podle zprávy T., s.r.o. činila průměrná čistá měsíční mzda otce v období od 1. 6. 2016 do 30. 11. 2016 částku 15.619 Kč, od 1. 12. 2016 pak 50.069 Kč s tím, že kromě mzdy 16.000 Kč hrubého měsíčně byly otci vypláceny i „prémie“ ve výši 55.000 Kč měsíčně. Za období celého následného roku 2017 činil průměrný čistý příjem otce 24.011 Kč měsíčně, ale v období od ledna do března byly otci kromě mzdy 16.000 Kč hrubého ještě vypláceny „prémie“ ve výši 55.000 Kč měsíčně a jeho čistý příjem tak v tomto období činil 50.980 Kč měsíčně. V následném období od dubna do prosince 2017 již čistý příjem otce činil jen 13.085 Kč měsíčně, v období celého následného kalendářního roku 2018 pobíral jen hrubou mzdu 16.400 Kč měsíčně, z níž čistá mzda činila 13.846 Kč měsíčně. Podle zprávy společnosti T., s.r.o. byl pracovní poměr otce nezletilých, jehož pracovní zařazení bylo provozní ředitel, ukončen dohodou, jejímž důvodem byla rozdílnost názorů na vedení společnosti, nesplnění plánovaných obrátů, změna náplně práce v rámci nových zakázek a s tím spojené snížení osobního ohodnocení. Od 1. 1. 2019 dosud je otec zaměstnán u „své“ společnosti Mašouni, s.r.o., ta v období od 1. 1. 2019 do 31. 7. 2019 otci vyplácí hrubou mzdu 20.000 Kč měsíčně, čistého 15.850 Kč měsíčně.
16. U jednání odvolacího soudu k tomu otec uvedl, že k poklesu jeho příjmu ve společnosti T., s.r.o. od dubna 2017 o částku 55.000 Kč měsíčně došlo proto, že společnost neprosperovala a nebyl dostatek zakázek, že otec tuto firmu jednak řídil a podílel se i na předmětu její činnosti - stěhování, proto jeho měsíční mzdu činila částka 16.000 Kč za stěhování a 55.000 Kč za vedení společnosti, a že pracovní poměr ukončil proto, že chtěl pracovat sám na sebe, od 1. 1. 2019 proto přešel ke společnosti M., kterou sám vede. Ze společnosti Voltteam nemá žádný příjem, protože společnost se teprve „rozjíždí“.
17. Z výpisu z katastru nemovitostí vzal odvolací soud za prokázané, že otec nezletilých dětí vlastní dům, jehož součástí je byt a garáž včetně spoluvlastnického podílu o velikosti jedné poloviny na pozemcích parcelní č. 3122/179 a 3122/671, vše v k.ú. Pohořelice.

18. Otec 22. 9. 2018 uzavřel manželství s P. G., manželka otce od července 2017 do prosince 2017 dosahovala čistého měsíčního příjmu 13.072 Kč, od ledna do října 2018 měsíčně 15.386 Kč, od 7. 12. 2018 pak byla v pracovní neschopnosti z důvodu očekávaného narození dítěte. Podle zprávy 1. Jihomoravské stavební, s.r.o. z 22. 8. 2019 byla manželce otce vyplácena čistá mzda 19.295 Kč, v měsíci prosinci 2018 pak nastoupila na mateřskou dovolenou a dávky nemocenského pojištění jí vyplácené v době od prosince 2018 do července 2019 činily 13.730 Kč (zpráva Městské správy sociálního zabezpečení Brno z 16. 8. 2019), od 1. 8. 2019 jí byl vyplácen rodičovský příspěvek ve výši 7.200 Kč měsíčně. Odvolací soud vzal dále rodným listem J. M. za prokázané, že ten se XXXX narodil rodičům T. M. a P. M.
19. K poměrům matky bylo prokázáno, že pracuje jako fitness trenérka, v roce 2017 jí byly vypláceny dávky státní sociální podpory ve výši 4.961 Kč měsíčně, v roce 2018 ve výši 5.465 Kč měsíčně. V roce 2017 vykázala dílčí základ daně ve výši 87.484 Kč. Pro svoji osobní spotřebu čerpala v roce 2017 částku 10.000 Kč měsíčně, v roce 2018 částku 12.000 Kč měsíčně. Ze zprávy Úřadu práce ČR, Krajská pobočka v Brně, Kontaktní pracoviště Pohořelice, z 21. 8. 2019 odvolací soud zjistil, že matce nezletilých dětí v období od října do prosince 2018 byl vyplácen příspěvek na bydlení 4.307 Kč měsíčně a v období od ledna do června 2019 pak 4.317 Kč měsíčně, dále pobírala přídavky na E. ve výši 910 Kč měsíčně a na A. ve výši 910 Kč měsíčně. Dle zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení Brno-venkov ze dne 27. 8. 2019 je matka vedena jako osoba samostatně výdělečně činná. Z matčina přiznání k dani z příjmů fyzických osob za období od 1. 1. 2018 do 31. 12. 2018 odvolací soud zjistil, že základ daně činil 93.756 Kč, po uplatnění slev na dani a daňového zvýhodnění činil přeplatek na dani 54.012 Kč.
20. Pro rozhodnutí o výživném odvolací soud stejně jako soud I. stupně vyšel ze zjištěných osobních a majetkových poměrů obou rodičů, když podmínky pro stanovení výživného otci k nezletilým E. a A. shledal za období od 1. 6. 2018 do budoucna. Do té doby se rodiče v péči o děti střídali, v případě, kdy péči ve větší míře zajišťovala matka, se na výživném a úhradě potřeb dětí dokázali dohodnout a oba rodiče tak mají svoji vyživovací povinnost splněnou do 31.5.2018, jak shodně uvedla matka a otec a také opatrovník nezletilých dětí. Za dobu od 1. 6. 2018 došlo k podstatné změně poměrů, neboť obě nezletilé děti se již nacházely ve výlučné péči matky a výživné je proto třeba od uvedeného data otci stanovit.
21. Odvolací soud zvážil potřeby nezletilé E., která je žákyní druhého stupně základní školy a má zvýšené výdaje z důvodu svého nepříznivého zdravotního stavu (nákup léků a dalších potřeb nehraných pojišťovnou, jakož i zvýšené náklady v souvislosti s absolvováním návštěv u lékařů a související péčí), které jsou ale zčásti saturovány poskytovaným příspěvkem na péči a mobilitu poskytovaným ze systému státní sociální péče. V případě nezletilé A. odvolací soud přihlédl ke skutečnosti, že je žákyní prvního stupně základní školy a má přiměřené výdaje odpovídající potřebám zdravého dítěte svého věku. Obě děti mají výdaje na úhradu svých potřeb navýšeny i o náklady na úhradu mimoškolních aktivit.
22. Při posouzení majetkových poměrů na straně otce se však odvolací soud nemohl ztotožnit se závěry soudu I. stupně, jenž vycházel z čistého měsíčního příjmu otce dosahovaného v roce 2017 ve výši 24.012 Kč a v roce 2018 ve výši 14.023 Kč. Otec dosahoval v období od prosince 2016 do března 2017 příjmu z pracovního poměru u společnosti T. při pracovním zařazení „provozní ředitel“ ve výši 50.980 Kč čistého. S ohledem na dlouholetou profesní praxi otce ve společnostech zabývajících se stěhováním, je nepochybné, že otec je schopen takového příjmu objektivně dosahovat. Odvolací soud zjistil z přiznání k dani z příjmů společnosti T., s.r.o. za období let 2016, 2017, 2018, že zatímco v roce 2015 obrat společnosti činil 1. 987.000 Kč, v roce 2016 společnost vykázala ztrátu 21.402 Kč při obratu přesahujícím částku 9.400.000 Kč a v roce 2017 vykázala zisk 202.954 Kč při obratu přesahujícím částku 9.682.000 Kč. Odvolací soud proto hodnotí jako zjevně nelogický argument otce odkazující na pokles příjmů společnosti v období jejího prokázaného hospodářského růstu. Pokud došlo k poklesu příjmu otce počínaje měsícem dubnem 2017, a jak vyplývá ze zprávy společnosti T., s.r.o., pak důvodem poklesu

příjmu nebylo nedosahování hospodářských výsledků, jak uvedl otec, ale rozdílnost názorů na vedení společnosti, nesplnění plánovaných obrátů, změna náplně práce a s tím spojené snížení osobního ohodnocení. Jak na výzvu soudu uvedla tato společnost, v důsledku čehož došlo nakonec k ukončení pracovního poměru otce u společnosti. Otec se tak tímto svým jednáním zbavil možnosti dosahovat příjmu přesahujícího částku 50.000 Kč čistého, pokud ve „své“ společnosti M., s.r.o. dosahuje nyní údajně čistého příjmu jen 15.850 Kč měsíčně.

23. Ostatně takto vykazovaná aktuální výše příjmů otce se jeví jako zcela nevěrohodná za situace, kdy sám otec tvrdí, že jeho měsíční výdaje činí minimálně 12.000 Kč na výživné pro nezletilou E. a A., 19.000 Kč na úhradu splátky hypotečního úvěru, 1.500 Kč na úhradu splátek inkasa (celkem tedy minimálně částku 22.500 Kč), z čehož je zjevné, že otcem tvrzené příjmy hrubě nepostačují k úhradě takových výdajů. Pokud otec uvedl, že se mu dostává finanční podpory ze strany matky či případně bratra, jde o spolčníky právě společnosti T., s.r.o., u níž byl otec do prosince 2018 zaměstnán a v případě absence tvrzených názorových rozdílů mohl být i nadále. V řízení před soudy obou stupňů otec zdůrazňoval své extrémní pracovní vytížení, v jehož důsledku není schopen dostatečně zajistit péči o nezletilé děti a podstatným způsobem je omezován i v možnosti jen kontaktu s nimi. Za situace, kdy „jeho“ společnost, jejímž je jediným spolčníkem a jednatelem, vykazuje obrát přesahující částku 3.000.000 Kč, přesto negeneruje zisk ale opakovaně vykazuje ztrátu, lze důvodně pochybovat o perspektivě úspěšnosti této nově založené podnikatelské aktivity otce, jenž byl schopen předtím dosahovat příjmu přesahujícího částku 50.000 Kč čistého měsíčně.
24. Potřeby nezletilých E. i A. se přitom od poslední úpravy poměrů v souvislosti s rostoucím věkem přirozeně zvýšily. Všem shora uvedeným zákonným kritériím odpovídající výživné pro dobu od 1. 6. 2018 proto odvolací soud stanovil na částku 8.500 Kč měsíčně pro E. a částku 6.500 Kč měsíčně pro A.. V průběhu odvolacího řízení ale došlo u otce k podstatné změně poměrů, neboť narozením dalšího syna J. mu XXXX přibyla další vyživovací povinnost k němu a částečně i k matce tohoto dítěte, u níž v důsledku nástupu na rodičovskou dovolenou došlo k poklesu příjmů. Odvolací soud proto od 1. 3. 2019 stanovil otci tomu přiměřené výživné ve výši 7.500 Kč měsíčně pro E. a ve výši 5.500 Kč měsíčně pro A..
25. Ze shodných tvrzení rodičů odvolací soud zjistil, že otec za dobu od 1. 6. 2018 dosud přispíval na výživu nezletilé E. a A. celkem částkou 12.000 Kč měsíčně, a to 7.000 Kč na nezletilou E. a 5.000 Kč na nezletilou A., a dále se podílel na úhradě jejich mimořádných výdajů. U jednání odvolacího soudu nedokázali rodiče shodně vyčíslit přesnou výši jednotlivých plateb a matka tvrzení otce o přibližných výších těchto plateb částek potvrdila v rozsahu cca 800 až 1.000 Kč měsíčně do srpna 2018 a v září 2019 pak shodně s otcem 1.300 Kč. Odvolací soud proto vycházel z průměru matkou potvrzených částek 900 Kč měsíčně, tedy 450 Kč měsíčně pro každé z dětí, v září 2019 pak nesporných 650 Kč pro každé z dětí.
26. Na výživu nezletilé E. tedy otec od 1. 6. 2018 do 31. 8. 2019 platil 7.000 + 450 Kč měsíčně, což za 15 měsíců činí 111.750 Kč, a v září 2019 zaplatil 7000 + 650 Kč, což za celou dobu od 1. 6. 2018 do 30. 9. 2019 činí 119.400 Kč. Výživné na nezletilou E. mu bylo stanoveno od 1. 6. 2018 do 28. 2. 2019 částkou 8.500 Kč měsíčně, což za 9 měsíců činí 76.500 Kč, a od 1. 3. 2019 částkou 7.500 Kč měsíčně, což za 7 měsíců do 30. 9. 2019 činí 52.500 Kč, vše celkem tedy 129.000 Kč. Po odečtení zaplacené částky 119.400 Kč činí nedoplatek dluhu otce na výživném pro nezletilou E. zbývající částku 9.600 Kč. Na výživu nezletilé A. otec od 1. 6. 2018 do 31. 8. 2019 platil 5.000 + 450 Kč měsíčně, což 15 měsíců činí 81.750 Kč, a v září 2019 zaplatil 5000 + 650 Kč, což za celou dobu od 1. 6. 2018 do 30. 9. 2019 činí 87.400 Kč. Výživné na nezletilou A. mu bylo stanoveno od 1. 6. 2018 do 28. 2. 2019 částkou 6.500 Kč měsíčně, což za 9 měsíců činí 58.500 Kč, a od 1. 3. 2019 částkou 5.500 Kč měsíčně, což za 7 měsíců do 30. 9. 2019 činí 38.500 Kč, vše celkem tedy 97.000 Kč. Po odečtení zaplacené částky 87.400 Kč činí nedoplatek dluhu otce na výživném pro nezletilou A. zbývající částku 9.600 Kč.

27. Proto odvolací soud změnil (§ 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř.) rozsudek soudu I. stupně ve výroku II o výživném tak, že otec zavázal platit výživné za dobu od 1. 6. 2018 do 28. 2. 2019 na nezletilou E. ve výši 8.500 Kč měsíčně a na nezletilou A. ve výši 6.500 Kč měsíčně a za dobu od 1. 3. 2019 do budoucna na nezletilou E. ve výši 7.500 Kč měsíčně a na nezletilou A. ve výši 5.500 Kč měsíčně s tím, že nedoplatky výživného v částkách 9.600 Kč pro každou z nich je otec povinen zaplatit ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1, 4 o.s.ř.). Při stanovení lhůty k plnění odvolací soud přihlédl k výši dluhu, jakož i ke skutečnosti, že otec po celé uvedené období na výživu dcer přispíval dobrovolně v téměř přiměřených částkách.
28. Podle § 888 o.z. dítě, které je v péči jen jednoho rodiče, má právo stýkat se s druhým rodičem v rozsahu, který je v zájmu dítěte, stejně jako tento rodič má právo stýkat se s dítětem, ledaže soud takový styk omezí nebo zakáže; soud může také určit podmínky styku, zejména místo, kde k němu má dojít, jakož i určit osoby, které se smějí, případně nesmějí styku účastnit. Rodič, který má dítě v péči, je povinen dítě na styk s druhým rodičem řádně připravit, styk dítěte s druhým rodičem řádně umožnit a při výkonu práva osobního styku s dítětem v potřebném rozsahu s druhým rodičem spolupracovat. Podle § 891 odstavec 1 o.z. rodič, který má dítě v péči, a druhý rodič se spolu dohodnou, jak se rodič, který dítě v péči nemá, bude s dítětem stýkat. Nedohodnou-li se rodiče, nebo vyžaduje-li to zájem na výchově dítěte a poměry v rodině, soud styk rodiče s dítětem upraví.
29. Je nepochybně v zájmu nezletilé E. i A. se s otcem pravidelně stýkat tak, aby nedošlo k narušení jejich vzájemného rodinného vztahu, emočních vazeb, a zejména v období dospívání, ve kterém se právě E. nyní nachází a do něž A. bude v příštích letech dorůstat, se oběma dětem i ze strany otce dostalo dostatečné podpory. Na straně otce přitom nebyly shledány žádné skutečnosti, které by jeho styku s dětmi v přiměřeném maximálně možném rozsahu bránily. Odvolací soud proto přihlédl zejména k přání nezletilé E. a A. s otcem se pravidelně stýkat pravidelně v období běžného roku a dále i v období prázdnin a svátků tak, aby trávily tato pro děti významná období rovnoměrně s matkou i otcem, jak toto stanovisko zcela jednoznačně formulovaly při pohovoru s opatrovníkem. Soudem I. stupně byl styk otce s nezletilou E. a A. upraven pouze na každý sudý víkend a v rozsahu celkem dvou týdnů v době hlavních školních prázdnin. Taková úprava je nedostačující, neboť je v objektivním zájmu nezletilých, aby styk otce s nimi probíhal v dostatečně širokém rozsahu, aby odpovídal jejich potřebám, a aby v budoucnu byly konflikty mezi rodiči, které nyní vznikají, vyloučeny. Takto přiměřený rozsah je na každý sudý kalendářní týden v roce od pátku do neděle a v době svátků a školních prázdnin střídavě tak, aby děti trávily tento čas svého volna ve stejném rozsahu s každým z rodičů, jak ostatně i samy toto přání vyjádřily.
30. Ve výrocích III, IV a V o úpravě styku byl proto rozsudek soudu I. stupně dle ust. § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. změněn tak, jak je uvedeno ve výroku I písm. c) tohoto rozsudku.
31. Výrok o náhradě nákladů řízení účastníků před soudy obou stupňů je odůvodněn ustanovením § 23 z.ř.s. ve spojení s § 1 odst. 1 z.ř.s. a § 224 odstavec 1, 2 o.s.ř. V daném případě se jedná o řízení, které mohlo být zahájeno i bez návrhu, kdy tedy žádný z účastníků zásadně nemá právo na náhradu nákladů řízení. Okolnosti případu přitom výjimečné přiznání náhrady nákladů řízení účastníkům neodůvodňují.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí o péči o nezletilé dítě, popřípadě o úpravě styku s ním, soud nařídí výkon rozhodnutí uložením pokuty; je-li to účelné, může soud nařídít první setkání s mediátorem v rozsahu tří hodin, nejsou-li podmínky pro změnu rozhodnutí, může soud stanovit plán navykacího režimu, je-li to v zájmu dítěte, dále může soud rozhodnout o uložení povinnosti osobám, mezi kterými má být styk realizován, styk vykonávat pod dohledem

orgánu sociálně-právní ochrany dětí nebo může nařídít povinnému setkání s odborníkem v oboru pedopsychologie (§ 502 a 503 z.ř.s.) a zůstane-li tento postup soudu bezvýsledný, nařídí soud výkon rozhodnutí odnětím dítěte a jeho předání tomu, komu rozhodnutí přiznává právo na styk s dítětem po omezenou dobu (§ 504 z.ř.s.).

Brno 26. září 2019

JUDr. Libor Daňhel, v.r.
předseda senátu